

En pariværdi ophører med at gælde for den nye overenskomsts formål, hvis medlemmet beslutter at opgive sin pariværdi, eller hvis fonden erklærer, at medlemmet ikke for en væsentlig del af valutatransaktionerne overholder udsvingsmargenerne for kurserne i overensstemmelse med afsnit 5, jfr. ovenfor. Fondens kan gøre indsigelse mod ophævelse af en pariværdi, men kun med en majoritet på 85 pct. af det samlede stemmetal. Et medlemsland kan ophæve sin pariværdi på trods af fondens indsigelse, men i så fald vil forholdsreglerne i art. XXVI, afsnit 2, kunne tages i anvendelse af fonden, jfr. ovenfor. Hvis en pariværdi ophører, kan det pågældende medlemsland enten fastsætte en ny eller anvende et andet valutakurssystem (tillæg C, stk. 9 og 10). I sidstnævnte tilfælde skal medlemmet rådføre sig med fonden for at sikre, at dets valutakurssystem er foreneligt med fondens formål og tilstrækkeligt til at opfylde dets forpligtelser i henhold til art. IV, afsnit 1.

I henhold til tillæg C, stk. 1, skal fonden fastsætte den fælles regningsenhed for pariværdisystemet. Denne regningsenhed kan være SDR eller en anden regningsenhed, men ikke guld eller en valuta. Hvis SDR skulle blive valgt som regningsenhed, vil fonden have adgang til med visse mellemrum at foretage ensartede proportionale ændringer af alle pariværdier. I henhold til tillæg C, stk. 11, kan en sådan beslutning tages med en majoritet på 70 pct. af det samlede stemmetal, forudsat at ændringerne ikke påvirker værdien af SDR. Sådanne ændringer vil som hovedregel blive foretaget for at bringe pariværdierne på linje med valutaernes værdiansættelse udtrykt i SDR i henhold til art. XV, afsnit 2.

Til art. V.

a) afsnit 2, 3, 4, 5 og 6; art. XXX, c, (benyttelse af fondens almindelige midler).

Den overvejende del af de nedenfor omtalte ændringer er foretaget, for at den nye overenskomst udtrykkelig kan afspejle den praksis, der igennem årenes løb har udviklet sig på grundlag af de gældende bestemmelser.

I afsnit 2, pkt. a, begrænses fondens myndighed til at foretage transaktioner med det formål at forsyne et medlem — på dets foranledning — med SDR eller andre medlemmers valutaer mod betaling i medlemmets egen valuta. I pkt. b gives der dog fonden mulighed for at yde finansielle og tekniske tjenester, hvilket dog ikke må ske for fondens regning. Som eksempler på sådanne tjenesteydelser kan nævnes fondens administration af den i maj 1976 etablerede særlige lånefond (Trust Fund) samt den i

1975 oprettede rentesubsidieringsordning under fondens nu afviklede oliefacilitet.

I afsnit 3, pkt. a, nævnes begrebet „beredskabsarrangementer“ (jfr. definitionen heraf i art. XXX, b), som er blevet den normalt anvendte form, hvorunder medlemslandene kan udnytte deres muligheder for at foretage kredittranchetræk på fonden. Dette begreb findes ikke i den gældende overenskomst. Som et eksempel på de ligeledes anførte „lignende arrangementer“ kan nævnes den i 1974 etablerede udvidede facilitet (Extended Fund Facility).

I afsnit 3, pkt. b, anføres de fire betingelser, som må opfyldes for, at et medlem har ret til at købe et andet medlems valuta. En forudsætning for, at et medlem kan købe andre valutaer fra fonden, er, at landet gør gældende, at det af hensyn til betalingsbalancesituationen og/eller udviklingen i valutareserverne har behov for at købe valuta fra fonden. Det er således ikke nødvendigt, at medlemmet direkte har et underskud i sit betalings-samkvem med udlandet. I betingelse nr. 3 foreslås den nugældende begrænsning — at det påtænkte køb ikke må bevirke, at fondens beholdning af det køvende medlems valuta forøges med over 25 pct. i løbet af 12-måneders perioden frem til købsdagen — ophævet. Fondens har hyppigt dispenseret fra denne begrænsning, og i praksis har fondens politik for benyttelse af dens midler ydet større sikkerhed for fondens resourcer end den dæmper på låneefterspørgslen, som begrænsningen tilsigtede. Den gældende grænse for fondens beholdning af et medlems valuta på 200 pct. af medlemmets kvote opretholdes i det foreliggende forslag til en ny overenskomst. Denne grænse gælder for fondens samlede beholdninger af en valuta, hvilket vil sige, at beholdninger, der er opstået ved lån under særlige ordninger, ikke bliver fraregnet, hvorfor dispensation vil være nødvendig for ethvert køb — bortset fra køb i reservetranchen — som vil forøge fondens beholdning af en valuta til et beløb svarende til mere end de 200 pct.

Efter overenskomstforslaget vil begrebet „guldtranche“ blive erstattet med begrebet „reservetranche“. I art. XXX, c, defineres et reservetranchekøb som et køb, der ikke bringer fondens beholdning af det pågældende medlems valuta op over et beløb svarende til dets kvote. Dette beløb kan lånes automatisk af et medlem, dvs. at fonden ikke kan anøgte et sådant køb.

For at fonden skal kunne gøre brug af alle valutaer i sine transaktioner over kontoen for fondens almindelige midler i overensstemmelse med fondens retningslinjer herfor, indeholder art. V, afsnit 3, pkt. e, bestemmelser, der skal sikre, at et medlem, der køber et andet medlems valuta fra fonden, vil